

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1021.

Πόθεν ὠνομάσθη ἡ Πελοπόννησος Μωρέα;

1022.

[Τῷ λύτῃ δοθῆσεται ἐν βιβλίον].

.
.	.	a	.	.
.	.	a	.	.
.	.	a	.	.
.

Ἐν Καλάμαις.

[1023 — 1024]

Π. Ι. Π.

Δημῶδη αἰνίγματα Βοημικά.

1023.

Ἐγω πόλεις, ἀλλ' οὐδεμίαν οἰκίαν ἔχω δάση, ἀλλὰ δένδρον οὐδὲν, ἔχω ποταμούς, καὶ θαλάσσας, ἀλλ' οὐδὲν ὑψάριον.

1024.

Πίπτει εἰς τὸ νερὸν καὶ τὸ νερὸν οὐδὲ κἀν ταρασσεται. Ἐν Βιέννῃ, Ἰανουάριος 1880.

1025.

Τὸ ὄνομά μου, ἐξ ὀκτῶ γραμμάτων συγκεῖμενον, φέρει ἐπικράτειά τις τῆς Ἀμερικῆς, ἣς φημίζεται τὸ πλούσιον ἔδαφος· διὰ μικρᾶς μετατοπίσεως τῶν μεσαίων γραμμάτων μου σχηματίζεται γνωστὴ τις ἐπαρχία τῆς Αὐστρίας. Τὰ τρία δὲ γράμματά μου σχηματίζουνσι τὸ ὄνομα γνωστοῦ Γάλλου μυθιστοριογράφου.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1880.

Κυρία Ε**

1026.

Πατὴρ τις ἐρωτηθεὶς περὶ τῆς ἡλικίας τῶν τριῶν υἱῶν του ἀπεκρίθη: Τὸ ἥμισυ τῆς ἡλικίας τοῦ Παύλου σχηματίζει τὸ διπλάσιον τῆς ἡλικίας τοῦ Ἀλεξάνδρου· ἡ ἡλικία τοῦ Ἀλεξάνδρου δὲ εἶνε ἴση μετὴν διαφορᾶν τὴν ὑπάρχουσαν μεταξύ τῆς ἡλικίας τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς τοῦ Παύλου· ἡ ἡλικία τῶν τριῶν υἱῶν μου ἰσοῦται μετὰ ἓνα αἰῶνα. Τίς εἶνε ἡ ἡλικία ἐκάστου υἱοῦ;

1027.

Διὰ τῶν λέξεων as, pan, la, rade, σχηματίσον ἱστορικόν τι ὄνομα.

1028.

[Τῷ λύτῃ δοθῆσεται ἀμοιβή τις.]

Remplacer les points par des lettres de manière à former dix mots en triangle.

....AEIOU
...A	...E	...I	...O	...U
.A	.E	.I	.O	.U
A	E	I	O	U
A.	E.	I.	O.	U.
A..	E..	I..	O..	U..
A...	E...	I...	O...	U...
A....	E....	I....	O....	U....

1029.

Métagramme.

Dodu, bien potelé mais non encore obèse; Nature des rochers près de Fontainebleau; Celui qui dans son vin n'a pas mis assez d'eau; Un peintre renommé de l'école française.

ΛΥΣΕΙΣ

1009.

Ἐκαστός τις γνωρίζει, ὅτι διὰ τῆς παροιμιώδους φράσεως Ἰσπανικὴ πυργοποιία, ἢ κτίζω πύργους εἰς τὴν Ἰσπανίαν (Faire des chateaux en Espagne) ὀνομάζονται (ἐν τῇ γαλλικῇ κυρίως γλώσσῃ) τὰ ἀνεμώλια ἐκεῖνα σχέδια, αἱ χιμαιρικαὶ ἐπιχειρήσεις, μετὰ τὰς ὁποίας ἀγαπᾶν νὰ βῆσκειται ἡ φαντασία, ἄνευ ἐλλόγου τινὸς ἐλπίδος ἐπιτυχίας. Πόθεν λοιπὸν ἡ φράσις αὕτη: Ἰσπανικὴ πυργοποιία, ἢ κτίζω πύργους εἰς τὴν Ἰσπανίαν; Οὐδὲν περὶ τούτου γνωρίζομεν καὶ τὰ ἀρίστα δὲ τῶν λεξικῶν σιωπῶσι περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Τὸ μόνον ὅπερ εὐρίσκουμεν ἐν τῷ λεξικῷ τοῦ Λιτραίου εἶνε αἱ λέξεις αὗται: «Je fais des chateaux en Espagne (Renier, Satire IX).» Τὸ χωρίον δὲ τοῦτο, ὅπερ παραθέτει ὁ δάσχημος λεξικογράφος, εἶνε τὸ ἀρχαιότατον πάντων, ἐν οἷς ὑπάρχει ἡ φράσις αὕτη.

Ἐκ τούτου δόναται τις νὰ εἰκάσῃ, ὅτι ἐν τῇ παροιμιώδῃ ταύτῃ φράσει διεσώθη ὀπαινεγμὸς τῶν ματαίων ἀποπειρῶν τῶν Γάλλων πρὸς κατακτίσιν τῆς Ἰσπανίας ὀλοκλήρου ἢ ἐν μέρει· ὥστε ὁ ἀξίων νὰ κτίσῃ πύργους ἐν Ἰσπανίᾳ, ἦτοι ἐν χώρᾳ, ὅπου δὲν εἶχε τίποτε, ἦτο τὸ αὐτὸ καὶ ὡς ἂν εἰ ἐθῆρενε χιμαιράς.

Πλείστοι ὅσοι ἐπροσπάθησαν ν' ἀνεύρωσι τὴν ἀρχὴν τῆς φράσεως ταύτης, ἀλλ' οὐδεὶς ἔδωκεν εἰς τὸ πρᾶγμα πιθανωτέραν τῆς τοῦ P. Quillard ἐξηγήσιν. Ὁ σορὸς οὗτος γραμματικὸς (ἐν τῷ Dictionnaire historique et anecdotique des proverbes français) διατείνεται, ὅτι ἡ φράσις αὕτη δὲν προῆλθε μόνον ἐκ τοῦ ὅτι ἡ Ἰσπανία δὲν εἶχε μεσαιωνικοῦς τοιοῦτους πύργους, (ἢ καστέλλια, chateaux), ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ἦτο ἐπιτηδαιοτάτη πρὸς τὸ ἔχειν καὶ καλοὺς καὶ ὠραίους. Ἴδου τί λέγει περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου:

Ἡ φράσις αὕτη ἐγεννήθη κατὰ τὴν ἐνδεκάτην ἑκατονταετηρίδα, ἦτοι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τοῦ φεουδαλισμοῦ, καθ' ἣν ἔκτιζαν τοὺς πλείστους πύργους, καὶ καθ' ἣν πᾶσα ἰδέα μεγαλείου καὶ ὀλβιότητος ἦτο στενότατα συνδεδεμένη μετὰ τὴν ἰδέαν τῶν κτιρίων τούτων. Τότε καὶ ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουργωνίας Ἐρβρίκος, συμπαραλαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ πολυαριθμοὺς ἱππότες ἐξεστράτευσεν κατὰ τῶν ἐκείθεν τῶν Πυρηναίων ἀπίστων, θηρεῶν δόξαν καὶ λάφυρα, ὅθεν καὶ εἰς ἀμοιβὴν τῶν εἰς τὸν βασιλεῖα τῆς Καστιλλίας Ἀλφόνσον ὀπηρεσιῶν του ἔλαβεν εἰς ἀύξυγον τὴν θυγατέρα τοῦ ἡγεμόνος τούτου Θηρσιάν, μετὰ τῆς κομητείας τῆς Λυσιτανίας, ἣτις ἐπὶ τοῦ υἱοῦ του Ἀλφόνσου Ἐρρικῆς ἔγενετο βασιλεῖον τῆς Πορτογαλλίας.

Ἡ ἐπιτυχία τῶν ἐνδόξων τούτων τυχοδιωκτῶν ἐξηγήσεν τὸν ζήλον καὶ τὰς ἐλπίδας τῶν Γάλλων εὐγενῶν, καὶ δὲν ὀπῆρχεν υἱὸς ὀπισσοῦν καλῆς οἰκογενείας, ὅστις νὰ μὴ ἤλιπιε νὰ κτίσῃ πλούσιόν τι οἰκοδόμημα, νὰ μὴ ἔκτιζε κατὰ φαντασίαν πύργους ἐν Ἰσπανίᾳ. Παρομοίαν φιλοδοξίαν ἀνέφλεξαν εἰς ὅλων τὰς κεφαλὰς τὰ κτήματα ὅσα δίνετο εἰς τοὺς ἐπισχυωτέρους τῶν συμπολεμιστῶν του Γουλιέλμου ὁ κατακτητῆς, ὅθεν καὶ προῆλθεν ἡ φράσις: κτίζω πύργους ἐν Ἀλθανίᾳ (faire des chateaux en Albanie), ἣς ἡ ἔννοια εἶνε ὁμοία καὶ ἀπαράλλακτος.

Τὸ ὄνομα τοῦτο «Ἀλθανία» συνώνυμον τῷ «Ἀλθίων» ἐσημαίνει τότε τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου οἱ Νορμαννοὶ (ἡ Νορμανδοὶ) ἔκτιζαν τῷ καιρῷ ἐκεῖνον πολλοὺς πύργους. Ἢ προεκτεθείσα ἐξηγήσις τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος φράσεως φαίνεται εἰς ἡμᾶς ἡ πασῶν δοκιμωτέρα καὶ πληρεστερά.

Φεβρουάριος, 1880.

1010.

η	σ	υ	χ	α
σ	τ	ε	α	ρ
υ	ε	τ	ι	ς
χ	α	ι	τ	η
α	ρ	σ	η	ν

1011.

35.

1012.

Bassompierre.

1013.

1	15	14	4
7	9	6	12
10	8	11	5
16	2	3	13

1014.

Αἰών.

1015.

Οἶνος.

1016.

Ἦνος.

1017.

Ἀνθραξ.

1018.

Ἀδάμας.

1019.

Χορὸς.

1020.

E	T	R	E
T	I	E	N
R	E	V	E
E	N	E	E